

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388253968.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Vi *smurte dygtig paa*, som det hedder her i Provindsen, men snart begyndte det ogsaa at snee ovenfra, under stedse tiltagende Blæst; og neppe vare vi komne en halv Miil frem, førend *Himmel og Jord stode i eet* - Alt var hvidt baade foroven og forneden. - Det var førstegang i mit Liv, at jeg befandt mig til vild Mark i et ret alvorligt Snefog. Ubevandt altsaa baade med Besværlighederne og med Faren forlystede jeg mig over Uvejret, som Barnet over en Ildebrand, som Ossians Carthon, der han fortæller om sin Fædreborgs Ødelæggelse: »Røghvirvlerne« siger han, »frydede mine Øjne; jeg vidste ikke, hvi Kvinderne græd.« Ogsaa mig frydede disse Snehvirvler, der indhyllede os som i en tæt Skye; heller ikke jeg vidste en Tidlang hvi den muntre Kammerraad blev saa alvorlig og ordknap. - Endog længere hen paa Aftenen, da vor Forfatning virkelig ikke var til at skjemte med, følte jeg selv i min Frygt en vis lønlig - maaskee jeg tør kalde den romantisk Lyst, som ofte udspringer af Faren, naar Denne just ikke truer med uundgaaelig Undergang. Jeg forestilte mig, at jeg var paa Havet i en forrygende Storm. Kjørselen lignede temmelig en Sejlads: Kanen slingrede, dukkede op og ned som et Skib mellem oprørte Bølger; og dens Spor udslettedes ligesaasnart. Her, tænkte jeg, have vi da en femte »usporlig Vej«, som billigen kan føjes til »Ørnens Vej i Luften - Slangens Vej i Bjergene - Skibets Vej i Havet - og en Mands Vej til en Kvinde«. Men hvorledes skulde Salomon falde paa »Kanens Vej i Snefog«?